

Arrest

nr. 53 247 van 16 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Filippijnse nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 augustus 2010 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekster ter kennis gebracht op 1 september 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. DEBROCK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster kwam op 13 september 2006 in België aan.

Op 23 november 2006 liet de ambtenaar van de burgerlijke stand aan verzoekster weten dat haar gepland huwelijk met de heer X, van Nederlandse nationaliteit kon doorgaan.

Op 7 december 2006 werd aan verzoekster een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 13 december 2006 diende verzoekster een aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van (oud) artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied,

het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort: de Vreemdelingenwet). Deze aanvraag werd op 29 januari 2007 onontvankelijk verklaard.

Op 10 februari 2007 trad verzoekster in het huwelijk met de heer T.J.(...).

Op 26 februari 2007 diende verzoekster een aanvraag tot vestiging in, in functie van haar echtgenoot. Op 27 juli 2007 werd verzoekster in het bezit gesteld van een identiteitskaart voor vreemdelingen.

Op 1 april 2008 diende verzoeksters zoon een visumaanvraag gezinshereniging in, waarbij hij een overlijdensakte van zijn vader neerlegde. Er werd vastgesteld dat de overlijdensakte vals was en het visum werd geweigerd.

Vervolgens werd een onderzoek opgestart naar de documenten die verzoekster bij haar huwelijk met de heer T.J.(...) had neergelegd. Verzoekster bleef verklaren dat haar ex-man overleden was, doch de Filippijnse overheid attesteerde dat er geen overlijden was.

Op 10 mei 2010 vernietigde de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen het huwelijk van verzoekster en de heer T.J.(...) wegens strijdigheid met de openbare orde (bigamie).

Op 18 augustus 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing houdende de beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Reden van de beslissing :

Art 42 septies: De minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie of van zijn familieleden indien deze of dezen valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt of fraude gepleegd hebben of andere onwettige middelen gebruikt hebben die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van dit recht. Betrokken vreemdeling is op 10.02.2007 in Antwerpen gehuwd met de Nederlandse onderdaan TJ (...). Op dat moment verbleef zij illegaal in het Rijk. Als echtgenote van een Nederlandse onderdaan diende zij op 26.02.2007 een aanvraag vestiging in op basis van het toenmalige art 40 van de wet van 15.12.80. Zij werd in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie en op 27.07.07 van een identiteitskaart voor vreemdelingen. Op 16.04.2008 heeft haar zoon BJE(..) een visumaanvraag gezinshereniging in functie van zijn moeder ingediend. Bij deze visumaanvraag zat een valse overlijdensakte van zijn vader (en tevens eerste echtgenoot van betrokkene) BHT (...). Deze visumaanvraag werd geweigerd en er werd een onderzoek opgestart naar de documenten die mevrouw bij haar huwelijk met TJ (...) heeft voorgelegd. Uit onderzoek door het parket is gebleken dat mevrouw bij haar huwelijksdossier neergelegd bij de burgerlijke stand van Antwerpen een andere overlijdensakte van BH (...) (met nummer 2005-101) had voorgelegd dan de overlijdensakte die bij het visumdossier van de zoon gevoegd was (met nummer 205-181). De Belgische ambassade in Manilla heeft achterhaald dat beide aktes niet het overlijden attesteren van BH (...) maar van respectievelijk LA (...) en AS (...). Daarenboven heeft de ambassade navraag gedaan bij de Filippijnse 'national statistics office' die attesteren dat zij over geen gegevens beschikken dat BH (...) overleden zou zijn.

Op 10.05.2010 vernietigt de rechtbank van eerste aanleg van Antwerpen het huwelijk van de betrokkene met TJ (...) omdat het een bigaam huwelijk betrof en dus strijdig met de nationale en internationale openbare orde. Uit het vonnis blijkt dat de betrokkene bevestigd heeft dat zij haar eerste echtgenoot na haar huwelijk met T (...) nog in de levende lijve ontmoet heeft en dat zij en haar eerste echtgenoot inmiddels in de filippijnen een echtscheidingsprocedure hebben opgestart. Niet alleen leeft betrokkenes eerste echtgenoot nog, ze was er niet van gescheiden op het moment van haar tweede huwelijk.

*Zowel uit het vonnis als uit het administratief dossier van de betrokkene blijkt dat zij een valse overlijdensakte van haar eerste echtgenoot heeft voorgelegd teneinde te kunnen huwen met een Nederlandse onderdaan. Gezien zij in werkelijkheid nog gehuwd was met haar eerste man kon zij niet nogmaals huwen omdat bigamie strijdig is met de Belgisch openbare orde. Logischerwijs kon zij dus ook geen aanvraag vestiging in functie van een Nederlandse echtgenoot indienen. Het valse stuk was met andere woorden beslissend voor het verkrijgen van het verblijfsrecht als echtgenote van een EU onderdaan. Zij heeft dus de Belgische procedure gezinshereniging in het kader van art 40 misbruikt. In overeenstemming met het algemeen rechtsprincipe *fraus omnia corrumpit* dient het verblijfsrecht als echtgenoot van een EU onderdaan te worden ingetrokken.”*

2. Onderzoek van het beroep

In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van het beginsel van behoorlijk bestuur en meer bepaald van het motiveringsbeginsel of de materiële motiveringsplicht.

Ter adstruering van haar middel zet verzoekster uiteen wat volgt:

“De materiële motiveringsplicht bestaat erin dat kan worden nagegaan of de overheid bij het nemen van haar beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar beslissing is gekomen.

De betwiste beslissing is gesteund op artikel 42 septies dat luidt als volgt:

“De Minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie of van zijn familieleden indien deze of dezen valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt of fraude gepleegd hebben of andere onwettige middelen gebruikt hebben die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van dit recht.”

De betwiste beslissing stelt in fine:

*Zowel uit het vonnis als uit het administratief dossier van de betrokkene blijkt dat zij een valse overlijdensakte van haar eerste echtgenoot heeft voorgelegd ten einde te kunnen huwen met een Nederlandse onderdaan. Gezien zij in werkelijkheid nog gehuwd was met haar eerste man kon zij niet nogmaals huwen omdat bigamie strijdig is met de Belgische openbare orde. Logischerwijze kon zij dus ook geen aanvraag vestiging in functie van een Nederlandse echtgenoot indienen. Het valse stuk was met andere woorden beslissend voor het verkrijgen van het verblijfsrecht als echtgenote van een EU onderdaan. Zij heeft dus de Belgische procedure gezinshereniging in het kader van artikel 40 misbruikt. In overeenstemming met het algemene rechtsprincipe *fraus omnia corrumpit* dient het verblijfsrecht als echtgenoot van een EU-onderdaan te worden ingetrokken.”*

Verzoekster erkent dat zij op grond van een vals stuk gehuwd is met J.T. en dat zij als gevolg van dat huwelijk een identiteitskaart als vreemdeling kreeg. Verzoekster meent evenwel dat zij niet bewust een vals stuk heeft voorgelegd en dat er in haren hoofde nooit enige intentie was om de overheid te misleiden. Er kan dan ook in haren hoofde geen sprake zijn van het gebruik van valse of misleidende informatie, het plegen van fraude of het gebruik van andere onwettige middelen, zoals de betwiste beslissing stelt, aangezien zulks een intentie of een opzet veronderstelt dat in hoofde van verzoekster niet aanwezig was toen ze de overlijdensakte overlegde. Ze wist immers niet dat haar eerste echtgenoot niet overleden was. Het was een vriendin verzoekster die haar meldde dat haar man overleden was en die haar de overlijdensakte bezorgde en het is pas naar aanleiding van de geweigerde visumaanvraag van haar zoon dat verzoekster werd ondervraagd over de in beide dossiers voorgelegde overlijdensakten en erop gewezen werd dat beide akten vals waren en dat het overlijden niet bleek uit de gegevens van het National Statistics Office van de Filipijnen.

Verzoekster is dan zelf naar de Filipijnen getrokken om uit te zoeken wat er nu van aan was en of B(...) nog leefde dan wel overleden was. Het is bij die gelegenheid dat ze vernam dat B(...) nog leefde, dat ze hem zelfs ontmoette en samen met hem de echtscheiding naar Filipijns recht voerde.

Verzoekster betwist ook dat zij enkel op grond van een huwelijk met J.T.(...) een wettig verblijf in België kon krijgen zoals de betwiste beslissing stelt. Er waren en er zijn in het geval van verzoekster zeker nog andere mogelijkheden om toegelaten te worden tot het verblijf.

Door te stellen dat verzoekster fraude pleegde om een verblijfsrecht te verwerven terwijl uit het dossier duidelijk blijkt dat verzoekster geheel ter goeder trouw was toen ze de overlijdensakte overlegde heeft de betwiste beslissing niet voldaan aan de materiële motiveringsplicht.

Het middel is gegrond en de betwiste beslissing moet worden vernietigd.”

In haar repliekmemoirie dupliceert verzoekster als volgt op de antwoordnota van de verwerende partij:

“De materiële motiveringsplicht bestaat erin dat kan worden nagegaan of de overheid bij het nemen van haar beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar beslissing is gekomen.

De betwiste beslissing is gesteund op artikel 42 septies dat luidt als volgt:

“De Minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie of van zijn familieleden indien deze of dezen valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt of fraude gepleegd hebben of andere onwettige middelen gebruikt hebben die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van dit recht.”

De betwiste beslissing stelt in fine:

Zowel uit het vonnis als uit het administratief dossier van de betrokkene blijkt dat zij een valse overlijdensakte van haar eerste echtgenoot heeft voorgelegd ten einde te kunnen huwen met een Nederlandse onderdaan. Gezien zij in werkelijkheid nog gehuwd was met haar eerste man kon zijn niet nogmaals huwen omdat bigamie strijdig is met de Belgische openbare orde. Logischerwijze kon zij dus ook geen aanvraag vestiging in functie van een Nederlandse echtgenoot indienen. Het valse stuk was met andere woorden beslissend voor het verkrijgen van het verblijfsrecht als echtgenote van een EU onderdaan. Zij heeft dus de Belgische procedure gezinshereniging in het kader van artikel 40 misbruikt. In overeenstemming met het algemene rechtsprincipe *fraus omnia corrumpit* dient het verblijfsrecht als echtgenoot van een EU-onderdaan te worden ingetrokken."

Verzoekster erkent dat zij op grond van een vals stuk gehuwd is met J.T. en dat zij als gevolg van dat huwelijk een identiteitskaart als vreemdeling kreeg. Verzoekster meent evenwel dat zij niet bewust een vals stuk heeft voorgelegd en dat er in haren hoofde nooit enige intentie was om de overheid te misleiden. Er kan dan ook in haren hoofde geen sprake zijn van het gebruik van valse of misleidende informatie, het plegen van fraude of het gebruik van andere onwettige middelen, zoals de betwiste beslissing stelt, aangezien zulks een intentie of een opzet veronderstelt dat in hoofde van verzoekster niet aanwezig was toen ze de overlijdensakte overlegde. Ze wist immers niet dat haar eerste echtgenoot niet overleden was. Het was een vriendin verzoekster die haar meldde dat haar man overleden was en die haar de overlijdensakte bezorgde en het is pas naar aanleiding van de geweigerde visumaanvraag van haar zoon dat verzoekster werd ondervraagd over de in beide dossiers voorgelegde overlijdensakten en erop gewezen werd dat beide akten vals waren en dat het overlijden niet bleek uit de gegevens van het National Statistics Office van de Filipijnen.

Verzoekster is dan zelf naar de Filipijnen getrokken om uit te zoeken wat er nu van aan was en of B(...) nog leefde dan wel overleden was. Het is bij die gelegenheid dat ze vernam dat B(...) nog leefde, dat ze hem zelfs ontmoette en samen met hem de echtscheiding naar Filippijns recht voerde.

In haar nota met opmerkingen stelt verwerende partij:

Op grond van de gegevens van het administratief dossier kan bezwaarlijk betwist worden dat de Belgische procedure tot gezinshereniging misbruikt werd dat verzoeker (sic) in werkelijkheid niet de intentie had om een duurzame levensgemeenschap aan te gaan met een Belgische (sic) onderdaan.

Dit slaat nergens op, wel integendeel.

Ondertussen werd verzoekster in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie op grond van samenwoning met J.T.(...) en werd ze toegelaten om (opnieuw) te huwen met J.T.(...).

Uit het administratief dossier blijkt derhalve overduidelijk dat verzoekster en J.T.(...) al sinds 2004 een relatie hebben en al sinds 2006 en nog steeds samenwonen. Er kan dan ook niet in redelijkheid worden gesteld dat verzoeker (sic) in werkelijkheid niet de intentie had om een duurzame levensgemeenschap aan te gaan met een Belgische (sic) onderdaan."

Verder stelt de verwerende partij dat "een expliciete juridische basis niet vereist is om over te gaan tot de intrekking van een verblijfsrecht indien dit verblijfsrecht verworven werd ingevolge een manifest bedrog (...). Verwerende partij zet uiteen dat de Raad deze stelling volgt met de uitdrukkelijke voorwaarde dat er effectief sprake is van bedrieglijke handelingen die van doorslaggevend belang zijn geweest bij de erkenning van een vestigingsrecht."

Verzoekster herhaalt dat 'manifest bedrog' en 'bedrieglijke handelingen' een intentie veronderstelt tot bedriegen in hoofde van degene die bedrog pleegt of bedrieglijke handelingen stelt en dat deze intentie hier niet aanwezig is. Nergens blijkt uit dat verzoekster wetens en willens, om te kunnen huwen een valse overlijdensakte heeft gebruikt.

Het beginsel '*Fraus omnia corrumpit*' kan in dezen dan ook geen toepassing vinden. Enkel had de administratieve overheid kunnen vaststellen dat ingevolge nietigverklaring van haar huwelijk met J.T.(...), die terugwerkende kracht heeft, verzoekster niet voldoet aan de voorwaarde van het haar toegestane verblijf en had zij op grond daarvan het verblijf kunnen intrekken.

Verzoekster betwist ook dat zij enkel op grond van het huwelijk met J.T.(...) een wettig verblijf in België kon krijgen zoals de betwiste beslissing stelt. Er waren en er zijn in het geval van verzoekster zeker nog andere mogelijkheden om toegelaten te worden tot het verblijf. Door te stellen dat verzoekster fraude pleegde om een verblijfsrecht te verwerven terwijl uit het dossier duidelijk blijkt dat verzoekster geheel ter goeder trouw was toe ze de overlijdensakte overlegde, althans terwijl niet is bewezen dat verzoekster wetens en willens een valse overlijdensakte overlegde, heeft de betwiste beslissing niet voldaan aan de materiële motiveringsplicht.

Het middel is gegrond en de betwiste beslissing moet worden vernietigd."

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om zich bij de beoordeling aangaande het verblijf in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd

na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoekster erkent dat zij op grond van een vals stuk is gehuwd en als gevolg hiervan een identiteitskaart als vreemdeling verkreeg.

Artikel 42septies van de Vreemdelingenwet, welke de juridische grondslag vormt van de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“De minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie of van zijn familieleden indien deze valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt of fraude gepleegd hebben of ander onwettige middelen hebben gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor de erkenning van dit recht.”

Uit voorgaand artikel blijkt duidelijk dat een einde kan worden gesteld aan het verblijf wanneer het familielid van de burger van de Unie valse documenten heeft gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor de erkenning van dit recht. Verzoekster ontkent geenszins dat zij een vals stuk heeft gebruikt en het is overduidelijk dat verzoekster zonder dit stuk nooit een verblijfsrecht zou hebben gekregen, vermits zij zonder dit stuk niet kon huwen. Dit is overigens ook de reden waarom haar huwelijk later werd vernietigd. Verzoekster had namelijk een bigaam huwelijk aangegaan, hetgeen in strijd is met de Belgische openbare orde. Het loutere feit dat verzoekster nu verklaart dat ze eigenlijk misleid werd door een vriendin en dat ze nooit de intentie heeft gehad om een bigaam huwelijk te sluiten en dat er voor haar nog andere mogelijkheden waren om een verblijf te verkrijgen, doet geen afbreuk aan de voormelde vaststellingen.

De bestreden beslissing verwijst correct naar artikel 42septies van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat het valse stuk, de overlijdensakte van haar eerste echtgenoot, beslissend was voor het verkrijgen van een verblijfsrecht als echtgenote van een EU-onderdaan. Dit onderdeel van de motivering is determinerend en schraagt de bestreden beslissing.

Waar verzoekster betwist dat er sprake is van fraude en hiermee doelt op de twee laatste zinnen van de motivering van de bestreden beslissing, stelt de Raad vast dat, daargelaten de vraag of verzoekster daadwerkelijk misleid is geweest bij het gebruik van dit valse stuk, verzoeksters kritiek gericht is tegen een overtollig motief van de bestreden beslissing, zodat de eventuele gegrondheid van de kritiek geenszins aanleiding kan geven tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt geenszins aangetoond.

Het eerste middel is ongegrond.

In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Ter adstruering van haar middel zet verzoekster uiteen wat volgt:

“Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze moet informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvV 09.11.2007 nr. 3488) en dat zij bij het nemen van de beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken (RvV 20.12.2007 nr. 5341).

Verzoekster merkt op dat de beslissing die haar werd betekend, tweërlei is. Enerzijds wordt door de beslissing van 18 08 2010 haar verblijfsrecht beëindigd doch anderzijds wordt haar ook een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten en dit terwijl zij op 17 08 2010 een nieuwe huwelijksaanvraag indiende en het bovendien voor iedereen duidelijk is dat zij al jaren een koppel vormt met J.T.(...) met wie ze nu ook een verklaring van wettelijke samenwoning aflegde en op grond waarvan ze een aanvraag tot verblijf als familielid van een burger van de Unie indiende.

De betwiste beslissing die aan verzoekster het bevel geeft om het grondgebied te verlaten gaat hieraan totaal voorbij. Nochtans werd de huwelijksaanvraag ingediend op 17 08 2010 dit is vooraleer de betwiste beslissing werd genomen en werd het bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoekster betekend op 01 09 2010 toen ze als samenwonende met J.T.(...) een verblijfsaanvraag als familielid van een burger van de Unie kwam indienen.

De verwerende partij kan zich dus niet verschuilen achter het feit dat ze daarvan niet op de hoogte was en heeft dus wel degelijk het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden door met dat alles geen rekening te houden.

Het middel is gegrond en de betwiste beslissing moet worden vernietigd."

In haar repliekmemoirie dupliceert verzoekster als volgt op de antwoordnota van de verwerende partij:

"Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze moet informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvV 09.11.207 nr. 3488) en dat zij bij het nemen van de beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken (RvV 20.12.2007 nr. 5341).

Verzoekster merkt op dat de beslissing die haar werd betekend tweërlei is. Enerzijds wordt door de beslissing van 18 08 2010 haar verblijfsrecht beëindigd doch anderzijds wordt haar ook een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten en dit terwijl zij op 17 08 2010 een nieuwe huwelijksaanvraag indiende en het bovendien voor iedereen duidelijk is dat zij al jaren een koppel vormt met J.T.(...) met wie ze nu ook een verklaring van wettelijke samenwoning aflegde en op grond waarvan ze een ontvankelijke aanvraag tot verblijf als familielid van een burger van de Unie indiende.

De betwiste beslissing die aan verzoekster het bevel geeft om het grondgebied te verlaten gaat hieraan totaal voorbij. Nochtans werd de huwelijksaanvraag ingediend op 17 08 2010 dit is vooraleer de betwiste beslissing werd genomen en werd het bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoekster betekend op 01 09 2010 toen ze als samenwonende met J.T.(...) een verblijfsaanvraag als familielid van een burger van de Unie kwam indienen.

De verwerende partij kan zich dus niet verschuilen achter het feit dat ze daarvan niet op de hoogte was en heeft dus wel degelijk het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden door met dat alles geen rekening te houden.

Verzoekster stelt vast dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen naast de kwestie reageert met haar passé-partout antwoord 'fraus omnia corrumpit' en eigenlijk op dit middel niet antwoordt.

Ze legt in haar beslissing en/of in haar nota niet uit waarom aan verzoekster eveneens een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend terwijl verzoekster officieel samenwonend was en nog is met J.T.(...) en bovendien een geldige huwelijksaanvraag met deze persoon had en heeft lopen.

Het middel is gegrond en de betwiste beslissing moet worden vernietigd."

Aangaande de vermeende schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, wijst de Raad erop dat voornoemd beginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Verzoekster wijst erop dat zij daags voor de bestreden beslissing een huwelijksaanvraag indiende en dat ze ondertussen ook een verklaring van wettelijke samenwoning heeft afgelegd op grond waarvan ze opnieuw een aanvraag indiende tot verblijf als familielid van een burger van de Unie. Verzoekster stelt dat het bevel om het grondgebied te verlaten hier volledig aan voorbijgaat.

Vooreerst verwijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen integraal naar de bespreking van het eerste middel waaruit duidelijk blijkt dat de verwerende partij niet kennelijk onredelijk heeft gehandeld door het verblijfsrecht van verzoekster te beëindigen daar zij gebruik had gemaakt van een vals stuk dat doorslaggevend is geweest bij het verkrijgen van een verblijfsrecht. Nu verzoeksters verblijfsrecht is ingetrokken, kan niet anders dan vastgesteld worden dat verzoekster illegaal op het grondgebied van het Rijk verblijft en is het dan ook niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde de van staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid om een bevel te geven aan verzoekster om het grondgebied te verlaten.

De nieuwe huwelijksaanvraag van verzoekster maakt niet dat zij over een verblijfsrecht beschikt. Tevens houdt de bestreden beslissing niet in dat verzoekster het grondgebied van het Rijk nooit meer zal mogen betreden. Van zodra er een huwelijksdatum is vastgelegd, staat het haar vrij om de nodige binnenkomstdocumenten aan te vragen met het oog op haar huwelijk. Waar verzoekster verwijst naar haar verklaring van wettelijke samenwoning, stelt de Raad vast dat deze verklaring slechts op 1 september 2010 werd geregistreerd en dus na de bestreden beslissing, zodat het de verwerende partij niet ten kwade kan worden geduid geen rekening te hebben gehouden met dit gegeven bij haar beoordeling. Het feit dat de bestreden beslissing pas op 1 september 2009 aan verzoekster ter kennis werd gebracht, doet geen afbreuk aan het feit dat de beoordeling van de verwerende partij dateert van 18 augustus 2010 en dat de verwerende partij enkel rekening kon houden met de stukken die haar op dat ogenblik bekend waren.

Met haar betoog maakt verzoekster geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aannemelijk.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend en tien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU